HPV-vaccinatie bij jongens: Wat met de cohorte tussen 14 en 26 jaar?

Haio: VANMEENEN Simon , U.G.
Promotor: VAN HERCK Koen , U.G.
Praktijkopleider: VAN PUYMBROUCK Nadine

Context: Vaccinaties zijn een lang bestaand begrip in de medische wereld. De technieken en het gamma worden jaar na jaar uitgebreider en ook de voordelen bij de gekende vaccinaties zijn duidelijk aanwezig. Voor het HPV-vaccin is er grote aanwijzing dat zowel voor jongens als voor meisjes een belangrijke gezondheidswinst te verkrijgen is door systematische, gender neutrale vaccinatie. Voor meisjes bestaat de vaccinatie al langer, maar voor jongens is dit een vrij recent gegeven. Sinds academiejaar 2019-2020 komen jongens in het eerste jaar secundair in Vlaanderen in aanmerking voor gratis inenting met het HPV-vaccin. Volgens de adviezen van de Hoge Gezondheidsraad kan vaccinatie op individuele basis echter ook overwogen worden bij de cohorte jongens tussen 14 en 26 jaar. Zowel kennis omtrent HPV(-vaccinatie) als stimulerende/afremmende factoren om tot vaccinatie over te gaan, worden bij deze groep ondervraagd met een synthese van de resultaten. Uiteindelijk word ook een brochure voorzien ter verdere informering in de praktijk.

Onderzoeksvraag: Hoe zit het met de kennis omtrent HPV (-vaccinatie) bij de doelpopulatie? Wat zijn de belangrijkste afremmende/stimulerende factoren voor over te gaan tot vaccinatie? Hoeveel personen gaan over tot vaccinatie na informering?

Methode: De thesis bestaat uit 3 onderdelen: een literatuurgedeelte, een experimenteel gedeelte en een praktijkverbeterend gedeelte. Voor het literatuurgedeelte werden pubmed, google scholar en de universitaire bibliotheek van de UGent geraadpleegd naar artikels en boeken omtrent HPV in het algemeen en de verscheidene types geassocieerde vaccinaties. Dit vormde de basis voor inleiding en discussie. Op basis hiervan werd het experimenteel gedeelte opgesteld met als voornaamste onderdelen de vragenlijst en de patiëntenbrief (=informatiebrief). De populatie van jongens tussen 14 en 26 jaar oud werden geselecteerd op basis van het EMD binnen de GMD houdende populatie. 233 respondenten werden weerhouden die via de post het geheel aan documenten opgestuurd kregen. Na een periode van 6 maand werd de registratie afgesloten voor de verwerking van de resultaten. Het derde onderdeel betrof het opstellen van een brochure ter verdere informering in de praktijk. Hierbij werd rekening gehouden met de verworven informatie.

Resultaten: Een significant verband kon weerhouden worden tussen leeftijd enerzijds en belangrijkste stimulerende factor voor het overgaan tot vaccinatie. De minderjarige populatie zag vooral het maximale nut als voornaamste factor hiervoor, terwijl de meerderjarige populatie eerder de ernst vooropstelde. Een significante relatie tussen kennisniveau en maximale kostprijs werd ook aangetoond, waarbij personen met hoger kennisniveau bereid waren tot hogere uitgaven voor de vaccinatie dan deze personen met lager kennisniveau. Verder werden enkele verschillen gezien, doch zonder aanduiding van bevestigde verbanden.

Conclusie: Ondanks een aantal significante resultaten, dient rekening gehouden te worden met de relatief kleine sample size (n=33) en de mogelijke bias van deelname wegens de afwezigheid van randomisatie. Toch lijken een aantal tendensen naar voor te komen zoals hierboven aangehaald. Verder onderzoek is vereist om aan te duiden in hoeverre dit ook daadwerkelijke verbanden betreft of niet en wat de implicaties hiervan zijn.